

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/203/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512224035
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512224035.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Edity Szabovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaniach žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 9.10.2014, č.k. 7C/190/2012-98 a proti uzneseniu zo dňa 9.12.2014, č.k. 7C/190/2012-122, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 9.10.2014, č.k. 7C/190/2012-98 potvrdzuje.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

II. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 9.12.2014, č.k. 7C/190/2012-122 potvrdzuje.

odôvodnenie:

K výroku I.:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanému zaplata sumy 175,- eur ako náhrady škody a sumy 774,48 eur ako nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tvrdiac, že škoda mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V, pretože tento nerozhodol v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom R. N., I.. XX.X.XXXX (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou exekučnej veci číslo EX 880/2006). Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku poukázal na obsah žaloby, ako aj dôvody uplatneného nároku žalobcu z titulu náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku údajného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - Okresného súdu Bratislava V. Najprv skonštatoval, že na zrušenie pojednávania vytýčeného na deň 7.10.2014 nebol dôvod. Uviedol, že v predmetnej veci nariadil pojednávanie až po právoplatnosti uznesenia č.k. 7C/190/12-61 zo dňa 20.1.2014, ktorým zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.2.2014. Pojednávanie bolo nariadené na termín 7.10.2014. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zaslal

súdu e-mailom bez zaručeného elektronického podpisu opätovne návrh na prerušenie konania, a to z rovnakých dôvodov ako v návrhu zo dňa 14.10.2013. Vzhľadom na skutočnosti, že o návrhu žalobcu na prerušenie konania už bolo právoplatne rozhodnuté, ako aj vzhľadom na to, že ústavný súd v prejednávanych veciach rozhodol tak, že sťažnosti žalobcu pre nedostatok právomoci odmietol, súd vec prejednal podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu a žalovaného s tým, že odpadol dôvod uvádzaný samotným žalobcom v návrhu na prerušenie konania.

Zo spisu sp. zn. 37Er/4091/2006 súd zistil, že v exekučnom konaní vedenom na základe poverenia číslo 5105 015387 vydaného Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 37Er/4091/2006 súdnemu exekútorovi JUDr. O. M. so sídlom v Bratislave, EX 880/2006 dňa 13.4.2006 na vykonanie exekúcie, na návrh žalobcu ako oprávneného doručeného exekútorskému úradu dňa 5.4.2006, proti povinnému: R. N., I. XX.X.XXXX na základe exekučného titulu - Notárskej zápisnice notára JUDr. T. Ď. zo dňa 24.12.2005, podľa ktorej sa povinný zaviazal zaplatiť sumu 29.433,- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 25.200,- Sk od 30.8.2005 do zaplatenia, súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. L. N. so sídlom v Bratislave. Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 5.10.2010 a súd o tomto návrhu rozhodol uznesením zo dňa 16.12.2011, č.k. 37Er 4091/2006-15, právoplatným dňom 7.3.2012.

Súd svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, 3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení platnom do 31.12.2012, a § 44 ods. 6 zák. č. 233/1995 Z.z. - Exekučný poriadok v znení platnom ku dňu 1.10.2004, pričom dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení. Podľa súdu, aj keď bolo vykonaným dokazovaním zistené, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodol súd v primeranej lehote, čím došlo k porušeniu zásady rýchlosti konania, žalobca nepreukázal existenciu ďalších podmienok pre úspešné uplatnenie svojho nároku na náhradu škody, a to vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom. Preto súd návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a keďže úspešnému žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodol vylúčený sudca, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Namietol, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. preto, že sa žalobca bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Žalobca však riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Poukázal aj na ust. § 15 O.s.p. a uviedol, že žalobca uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na pojednávanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Takéto rozhodovanie je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Konečné rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca preto podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal ani možnosť vyjadriť k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Žalobca má za

to, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Namietal tiež, že ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. a skutkovým základom sa mal stať skutkový stav tvrdený žalobcom. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na opätovné prejednanie. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a po preskúmaní odvolacích námietok žalobcu, odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, dospel k záveru, že nie je dôvod ani na zmenu, ani na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Preto postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 15.12.2015.

Odvolací súd zdôrazňuje, že nie je oprávnený preskúmať prvostupňové rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok. Je to žalobca, ktorý zodpovedá za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.).

Vo veci podal odvolanie obsahovo zhodné s odvolaniami podanými v iných obdobných veciach (formulárové odvolanie), a to napriek tomu, že mnohé jeho procesno-právne odvolacie námietky sa k tejto veci vôbec nevzťahujú, resp. tieto námietky vôbec nezodpovedajú skutočnostiam vyplývajúcim zo spisu.

V prejednávanej veci žalobca vo svojom odvolaní nijako nereagoval na súdom tvrdené dôvody zamietnutia žaloby. Závery súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia všetkých zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, sú podľa názoru odvolacieho súdu správne. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Podstatná časť odvolacích námietok žalobcu je založená na tvrdení, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. K argumentácii žalobcu preto odvolací súd v prvom rade uvádza, že ako nadriadený súd uznesením zo dňa 19.10.2012, č.k. 6NcC/112/2012-14, právoplatným dňa 21.11.2012, okrem iného rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Bratislava V - JUDr. S. Š. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci (sp.zn. 7C/190/2012). Od vydania tohto rozhodnutia, v ktorom nadriadený súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonného sudcu možno považovať za nestranného zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo ku žiadnym novým skutočnostiam majúcim vplyv na nestrannosť zákonného sudcu. Neobstojí preto námietka žalobcu v odvolaní, že vo veci konal a rozhodoval vylúčený sudca.

Čo sa týka ďalších odvolacích námietok, odvolací súd nezistil, že by bola žalobcovi postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, že by súd nepoučil žalobcu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov, a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru odvolacieho súdu, žiadne práva žalobcu neboli postupom súdu prvého stupňa porušené. O realizáciu svojich procesných práv v rámci súdneho pojednávania sa obral žalobca sám svojím postupom, a to bezdôvodnou neúčastňou na súdom pojednávaní.

Ako vyplýva zo spisu, súd prvého stupňa stanovil vo veci prvý termín pojednávania na deň 15.10.2013 o 10,45 hod.. Predvolanie na toto pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 18.9.2013. Žalobca, ani jeho právny zástupca, sa však na pojednávanie nedostavili. E-mailovým podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 14.10.2013 (č. l. 47, 48 spisu), navrhol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu pojednávanie zrušiť a konanie prerušiť. Dôvodom tohto návrhu žalobcu bolo podanie sťažnosti na Ústavný súd SR v predmetnej veci. Sťažnosťou (č.l. 50) napadol rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6NcC/112/2012 a domáhal sa vydania nálezu, že týmto rozhodnutím bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu, na spravodlivý súdny proces a na zákonného sudcu. Súčasne sa domáhal priznania finančného zadostučinenia v sume 500,- eur, ako aj zrušenia rozhodnutia zo dňa 19.10.2012, sp.zn. 6NcC/112/2012 a vrátenia veci krajskému súdu na

ďalšie konanie. Pojednávanie bolo preto odročené, a súd prvého stupňa uznesením zo dňa 20.1.2014, č.k. 7C/190/2012-61, právoplatným dňa 13.2.2014, návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Následne súd opätovne vytýčil vo veci pojednávanie a predvolanie na pojednávanie konané dňa 5.6.2014 o 10,45 hod. bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 30.4.2014 (č.l. 67 spisu) spolu s vyjadrením žalovaného zo dňa 16.4.2014. Žalobca, ani jeho právny zástupca, sa ani na toto pojednávanie nedostavili. E-mailovým podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.5.2014 (č. l. 72 spisu), opätovne navrhol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu pojednávanie zrušiť a konanie prerušiť z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR v predmetnej veci. Súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že určí ďalší procesný postup. Dňa 4.9.2014 súd stanovil vo veci tretí termín pojednávania na deň 9.10.2014 o 10,45 hod.. Predvolanie na toto pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 10.9.2014 (č.l. 82 spisu). Žalobca, ani jeho právny zástupca, sa opakovane na pojednávanie nedostavili. Opäť len e-mailovým podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 2.10.2014 (č. l. 84, 85 spisu), navrhol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu pojednávanie zrušiť a konanie prerušiť z rovnakého dôvodu - z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR v predmetnej veci. Súd prvého stupňa však už na návrh neprihliadal, vec prejednal a vyhlásil vo veci rozsudok.

V tejto súvislosti musí odvolací súd konštatovať, že opakované návrhy žalobcu na zrušenie pojednávania a na prerušenie konania nemali akýkoľvek vecný a právny základ, pretože ich žalobca podal v čase, keď o jeho ústavnej sťažnosti týkajúcej sa tejto veci už Ústavný súd SR rozhodol uznesením zo dňa 10.9.2013, č.k. III. ÚS 424/2013-11 tak, že sťažnosť žalobcu bola odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z toho je zrejmé, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa už na Ústavnom súde SR žiadne konanie o ústavnej sťažnosti žalobcu týkajúcej sa tejto veci neprebíhalo. Preto dôvod, pre ktorý žalobca požiadal o zrušenie pojednávania „až do konečného ústavne konformného rozhodnutia o otázke neustrannosti a otázke zákonného sudcu“, nemožno považovať za dôležitý v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa nepochybil, keď dňa 9.10.2014 pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu (§ 101 ods. 2 druhá veta O.s.p.) a v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalovaného.

Pretože odvolacie námietky žalobcu neobstoja, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu v konaní úspešnému žalovanému nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

K výroku II.:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,- eur podľa pol. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb., v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. Namietol, že napadnuté uznesenie neobsahuje odôvodnenie, a preto je nepreskúmateľné. Namietol tiež, že mu bola uložená poplatková povinnosť, hoci mu vzhľadom na vecné oslobodenie konania od poplatku nevznikla. Argumentoval tým, že podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ako vyplýva z tejto definície, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod. ako je tomu pri položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku, a nie žalobu, a súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdному poplatku. Poukázal na to, že v prílohe zák. č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Preto má za to, že mu bola v rozpore so zák. č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. V tejto súvislosti sa odvolával na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.3.2007, sp. zn. 4Cdo 39/2007 s tým, že za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v Prílohe zák. č. 71/1992 Zb. sa súdne poplatky nevyberajú. V takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky

súdneho poplatku neprichádza do úvahy. Odvolával sa tiež na ust. § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. s tým, že žaloba v prejednávanej veci bola podaná pred 1.10.2012, a teda konanie začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.9.2012. Do 30.9.2012 bolo podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) zák. č. 71/1992 Zb. konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal aj napadnuté uznesenie, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Nie je správny právny názor žalobcu, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobu podal na súd pred 1.10.2012, je v zmysle ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.9.2012, dokedy bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Z uvedeného nesprávne vyvodzuje, že mu nevznikla poplatková povinnosť v súvislosti s podaným odvolaním proti rozsudku zo dňa 9.10.2014, č.k. 7C/190/2012-98.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len ZoSP), súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 2 ods. 4 ZoSP, v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) ZoSP, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 2 ZoSP, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 17 ods. 2 ZoSP, poplatok za odvolanie a dovolanie podané po nadobudnutí účinnosti tohto zákona sa vyrubuje vo výške určenej týmto zákonom.

Podľa § 18ca ZoSP (Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. októbra 2012), z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20,- eur.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď uznesením uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie, aj keď konanie o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. (čo je predmetom konania v prejednávanej veci) bolo do 30.9.2012 od poplatku vecne oslobodené, a teda nebolo uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov. Položka 7a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu ZoSP, bola do sadzobníka vložená novelou vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.10.2012. Touto novelou bolo tiež zrušené ust. § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP, ktorým bolo od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Takéto súdne konanie teda nie je od 1.10.2012 oslobodené od

poplatkov. To znamená, že žalobca by nebol povinný zaplatiť poplatok za odvolanie (§ 6 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb.) iba v prípade, ak by odvolanie podal do 30.9.2012. Pretože odvolacie konanie sa začalo podaním odvolania proti rozsudku zo dňa 9.10.2014, č.k. 7C/190/2012-98 až dňa 26.11.2014, t.j. za účinnosti ZoSP v znení zákona č. 286/2012 Z.z., žalobcovi ako odvolateľovi (navrhovateľovi poplatkového úkonu - odvolania) vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,- eur.

Ani námietku žalobcu, že v danej veci nie je dôvodné použitie analógie legis, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, nakoľko k použitiu analógie zo strany súdu prvého stupňa vôbec nedošlo. Zo strany súdu prvého stupňa nedošlo ani k žiadnemu svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, pretože ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, súdny poplatok sa platí nielen za podanie návrhu, ale (okrem iného) aj za podanie odvolania.

Neobstoí ani námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti uznesenia. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje odvolací súd za dostatočné a samotné uznesenie za preskúmateľné, pretože z neho jednoznačne vyplýva, že ním bol žalobcovi vyrubený súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/190/2012, vyplýva z neho výška súdneho poplatku, aj položka Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej bol vyrubený. Že tieto skutočnosti boli žalobcovi zrejmé, vyplýva aj priamo z obsahu jeho odvolania.

Pretože súd prvého stupňa napadnutým uznesením, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku, aplikoval správny právny predpis, tento správne vyložil, správne označil aj položku Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej súdny poplatok za odvolanie vyrubil, a súdny poplatok vyrubil odvolateľovi aj v správnej výške, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.